

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กองอาชีวอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. ภูมิปัญญาและกิจกรรมทางวิชาชีพในประเทศไทย กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2538.

กาญจน์ หวังศิริอำนวย. การเปิดรับข่าวสารกับความรู้และการป้องกันโรคอดส์ในหญิงอาชีพพิเศษ และชายรักร่วมเพศในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชา การประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

คณะกรรมการอำนวยการจัดทำแผนพัฒนาการสาธารณสุข, แผนพัฒนาการสาธารณสุขในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) กรุงเทพมหานคร 2539
โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

ชลอดดา วงศ์วิชัย. ความเป็นเมืองกับการเปิดรับสื่อมวลชน : ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.

ชวรัตน์ เช็คชัย. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการสื่อสารมวลชน. กรุงเทพมหานคร : บริษัทพิชารพิมพ์, 2527.

ดวงทิพย์ วรพันธุ์. กลยุทธ์การใช้สื่อเพื่อปลูกฝังโภชนาศึกษาแก่สตรีชนบท จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ต้องฤทธิ์ นุ่มนันต์. การเปิดรับการสื่อสารกับการพัฒนาความรู้ทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชนตามโครงการขยายฐานประชาธิปไตยสู่ปวงชน : ศึกษาเฉพาะกรณีอำเภอกรุงหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.

บุญลือ วันทายนต์. ครอบครัวและวงศ์วาน. กรุงเทพมหานคร : (ม.ป.ท.), 2520.

บำรุง สุขพรรณ. บทบาทของสื่อในการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การวางแผนครอบครัว. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2522.
ปริมา สะเตเวทิน. “แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสารเพื่อการพัฒนา” เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อสารเพื่อการพัฒนาหน่วยที่ 1 – 8 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช, 2531.

ประจำกอง กรรมสูตร . สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. (ฉบับปรับปรุงแก้ไข).

กรุงเทพมหานคร : บริษัทศุนย์หนังสือ ดร. ศรีส่งฯ จำกัด , 2528.

ประจำเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพมหานคร : พิพิธภัณฑ์ , 2526 .

มาลี พรรณบัวหลวง และคณะ. รายงานการวิจัยการศึกษาฐานรูปแบบและก่อตัวชี้การดำเนินงานสุขศึกษาในโรงงานอุตสาหกรรมในเขตจังหวัดปทุมธานี สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดปทุมธานี, 2538

วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2526.

สมศรี ขั้นวิไล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพและนิสัยบางประการกับการดูแลตนเองในผู้ป่วยหอบหืด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (พยาบาลศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531 .

สมาคมแพทย์อาชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อมแห่งประเทศไทย. อาชีวเวชศาสตร์และสิ่งแวดล้อม.

กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์กองสุขศึกษา , 2536

เศกีร เชษปะทัน. การสื่อสารและการพัฒนา. กรุงเทพมหานคร : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2528.

สิริวิมล ชาญเวชช์. การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง โรคเอดส์ในหนังสือพิมพ์รายวันภาษาไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2533.

สุภาพ ใบแก้ว. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อด้านสุขภาพกับความร่วมมือในการศึกษาผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง, วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์บัณฑิต (พยาบาลศาสตร์), บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528 .

สุรพงษ์ โสชนะเสถียร. การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพมหานคร , โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532 .

สุวรรณี โพธิ์ศรี. การเปิดรับสื่อ ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมในการป้องกันโรคเอดส์ของผู้ป่วยกรงนกเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 เนตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , 2535 .

ການອັນກດ້າ

- Becker, Marchall H. "The Health Belief Model and Personal Health Behavior," Health Education Monograph. 2 (Winter 1974) : 334
- Becker, M.H., Haefner, D.P.Kasl, S.V. et al. "Selected Psychosocial Models and correlates to individual health related behaviors," Medical Care. 15 (May 1977) : 27 – 46.
- Burgoon, Michale. Approaching Speech2Communication. New York : Holt, Rinehart, and Winston. Inc., 1974.
- De Fleur, Melvin L. Theories of Mass Communication. New York : David McKay Company, Inc., 1970.
- Hovland, Carl I., Walther, Weiss. "The Influence of source : Cradibility on Communication Effectiveness," Public Opinion Quarterly. Pp 1 – 5 . 1951.
- International Metalworkers' Federation Asia Monitor Resource Center . "Health Hazards in The Electronics Industry" Authentic Advertising & Printing Co. : pp. 6 – 13. 1987
- Katz, Elihu; Levin, Martin : and White, David M. "Traditions of Research on the Diffusion of Innovations. American Sociological Review. 28 (February 1963) : 237 – 252 .
- Klapper, Joseph T., The Effects of Mass Communication. New York : The Free Press, 1960.
- Lazarsfeld, Paul F. and Herbert Menzel. "MassMedia and Personal Influence, " The Science of Human Communication. New York : The Basic Books, 1968.
- Menzel H. and E. Katz. "Social Relations and Innovation in The Medical Profession. " Public Opinion Quarterly. New York : The Basic Books, 1955.
- Rogers, Everette M. with Lynne Svenning. Modernization Among Peasants : The Impact of Communication. New York : Holt. Rinehart and Windston, Inc., 1969.
- Rogers, Everette M. "Communication Channels. Whandbook of Communi cation. Chicago : Rand Mc.Nelly, 1978.
- Rogers, Everette M. Diffusion of Innovations. Third edition. New York : The Free Press, 1983.
- Rogers, Everette M. Communication Strategies for Family Planning. New York : The Free Press, 1983.
- Rogers, Everette M. "Mass Media and Interpersonal Communication." In Handbook of Communication, ed. Schramm, Wilbur et al. Chicago : Rand McNally, 1971.

Zimbardo, Phillip ; Ebbesen, Ebbe B.; and Christina Maslach. Influencing Attitude and Changing Behavior. 2nd ed. California : Addison Wesley Publishing Company , 1977.

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง : การสื่อสารกับพฤติกรรมการป้องกันโรคจากการทำงานของผู้ใช้แรงงานในเทคนิคดูดซึมภายนอกหน่อ

โปรดทำเครื่องหมาย หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านและตอบคำถามในช่องว่าง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ชื่อ โรงพยาบาลที่ทำงาน _____ ตำแหน่ง _____

สัญญาณงานที่ทำ _____

ระยะเวลาทำงาน _____ ปี

คุณมีโรคประจำตัวหรือไม่ นิ ไม่นิ

ทำงานกินยาเป็นประจำหรือไม่ กินเมื่อประจำ กินเฉพาะเวลาป่วย ไม่กินเลย

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ _____ ปี

3. สถานภาพสมรส โสด แต่งงานแล้ว

หย่าร้าง น้ำยำ

4. ระดับการศึกษา ประถมศึกษา มัธยมต้น

มัธยมปี 1, ป.ว.ช., ป.ก.ศ. ต้น

อนุปริญญา, ป.ว.ส., ป.ว.ท., ป.ก.ศ. สูง

ปริญญาตรี สูงกว่าปริญญาตรี

5. รายได้ต่อเดือนทั้งครอบครัว

ต่ำกว่า 5,000 บาท 5,000 - 10,000 บาท

10,001 - 15,000 บาท 15,001 - 20,000 บาท

สูงกว่า 20,000 บาท

6. ตอนนี้พักอาศัยอยู่กับใคร

บ้านพักตัวเอง อยู่กับบิดา-มารดา

อยู่กับญาติ อยู่หอพัก

เช่าบ้านอยู่ พักในโรงพยาบาล

7. ภูมิลำเนาเดิมเป็นคนจังหวัด _____

8. อาชีพของบิดา-มารดา

ท่านา-ทำไร่ ค้าขาย

รับราชการ รับร้างทั่วไป

พนักงานบริษัท อื่นๆ _____

ตอนที่ 2
แบบสอบถามพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารโดยทั่วไป

วิทยุ

1. ตามปกติท่านฟังวิทยุบ่อยครั้งเพียงใดในหนึ่งสัปดาห์

☐ พัฒกวัน	☐ พัฒน้อย (5-6 วันต่อสัปดาห์)
☐ พัฒน้า (3-4 วันต่อสัปดาห์)	☐ ไม่ก่อข่ายได้พัฒ (1-2 วันต่อสัปดาห์)
☐ ไม่เคยฟังเลย เพราะ _____	

2. เวลาที่พัฒเป็นประจำได้แก่เวลาใดบ้าง (ที่พัฒน้อยที่สุด)

☐ เช้ามืด (05.00 – 07.00 น.)	☐ ช่วง (07.00 – 08.00 น.)
☐ สาย-เที่ยง (12.00 – 13.00 น.)	☐ ช่วง (13.00 – 18.00 น.)
☐ บ่ายและเย็น (13.00 – 18.30 น.)	☐ ช่วง (19.00 – 20.30 น.)
☐ คึก (หลัง 20.30 น. เป็นต้นไป)	☐ พัฒแต่ไม่สามารถออกเวลาได้แน่นอน

3. รายการใดบ้างที่ชอบพัฒที่สุด

☐ รายการช่วง	☐ รายการบันเทิง เช่น หมาล่า เพลงสูกทุ่ง สูกกรุง สากระ
☐ รายการละครวิทยุ	☐ รายการเกี่ยวข้องกับกีฬา
☐ รายการ ตาม-ตอบ ปัญหา กับผู้จัดรายการ	
☐ รายการเกี่ยวข้องกับความรู้ เช่น ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย	
☐ อื่นๆ ได้แก่ _____	

โทรทัศน์

4. ตามปกติท่านดูโทรทัศน์บ่อยครั้งเพียงใดในหนึ่งสัปดาห์

☐ ดูทุกวัน	☐ ดูน้อย (5-6 วันต่อสัปดาห์)
☐ ดูบ้าง (3-4 วันต่อสัปดาห์)	☐ ไม่ก่อข่ายได้ดู (1-2 วันต่อสัปดาห์)
☐ ไม่เคยดูเลย เพราะ _____	

5. เวลาที่ดูเป็นประจำได้แก่เวลาใด (ที่ดูน้อยที่สุด)

☐ เช้า (ก่อน 07.00 น.)	☐ สาย (08.00 – 12.00 น.)
☐ บ่าย (13.00 – 17.00 น.)	☐ เย็น (17.00 - 21.00 น.)
☐ คึก (หลัง 21.00 น.)	☐ ดูแต่บ่อกเวลาที่แน่นอนไม่ได้

6. รายการใดบ้างที่ชอบดูที่สุด

☐ รายการช่วง	☐ รายการบันเทิง เช่น ภาระนักร ตะกร พลง ตนคร ฯลฯ
☐ รายการความรู้	☐ รายการเกี่ยวข้องกับกีฬา
☐ รายการ โฆษณา	☐ อื่นๆ ได้แก่ _____

7. สถานีโทรทัศน์ที่ดูเป็นประจำและดูบ่อยที่สุด

☐ ช่อง 3	☐ ช่อง 5	☐ ช่อง 7	☐ ช่อง 9	☐ ช่อง 11
☐ ไอบีซี	☐ ไอทีวี	☐ ยูทีวี	☐ อื่นๆ ได้แก่ _____	

หนังสือพิมพ์รายวัน

8. ปกติอ่านอ่านหนังสือพิมพ์บ่อยครั้งเพียงครั้งใน 1 สัปดาห์
- อ่านทุกวัน อ่านบ่อย (5-6 วันต่อสัปดาห์)
 อ่านบ้าง (3-4 วันต่อสัปดาห์) ไม่ค่อยได้อ่าน (1-2 วันต่อสัปดาห์)
 ไม่เคยอ่านเลย เพราะ _____
9. ในหนังสือพิมพ์แต่ละฉบับที่อ่านนั้นท่านเลือกอ่านอะไรมากที่สุด
- ข่าวชาวบ้าน ข่าวอาชญากรรม ข่าวการเมือง รวมทั้งบทความทั่วไป
 ข่าวและบทความเกี่ยวกับกีฬา ข่าวและบทความด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม
 ข่าวและบทความด้านต่างประเทศ ข่าวและบทความด้านบันเทิง ดารา นิยาย ภาคย์นักรักฯ
 ข่าวและบทความด้านสุขภาพอนามัย คลิปนักแสดงปัญหาต่างๆ หมวดอูฐ
 อื่นๆ เช่น สังคมทั่วไป ชุมชน
10. หนังสือพิมพ์ที่อ่านบ่อยที่สุด
- ไทยรัฐ เคลินิค นิติชน ข่าวสด
 ไทยโพสต์ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น นสพ.อินไซต์ _____

นิตยสาร

11. ปกติอ่านอ่านนิตยสารบ่อยครั้งเพียงครั้งใน 1 สัปดาห์
- อ่านทุกวัน อ่านบ่อย (5-6 วันต่อสัปดาห์)
 อ่านบ้าง (3-4 วันต่อสัปดาห์) ไม่ค่อยได้อ่าน (1-2 วันต่อสัปดาห์)
 ไม่เคยอ่านเลย เพราะ _____
12. นิตยสารที่อ่านบ่อยที่สุด (โปรดระบุชื่อนิตยสารด้วย)
- นิตยสารเกี่ยวกับด้านบันเทิง เช่น ดารา ภาคย์นักรักฯ
 นิตยสารชีวิตรักและการรัก นิตยสารเกี่ยวกับเรื่องเพศ แฟชั่น
 นิตยสารเน้นด้านการกีฬา นิตยสารเน้นทางการศึกษาหรือวิชาการ
 นิตยสารเน้นด้านนวนิยาย อื่นๆ _____

สื่อสิ่งพิมพ์

13. ปกติเสื้อผ้าท่านต้องอ่านใบปลิวแผ่นพับ แผ่นภาพ ประกาศ และป้ายประกาศบ่อยແgain ใน 1 สัปดาห์
- ฉุกเฉิน ฉุบฉาย (5-6 วันต่อสัปดาห์)
 กฎหมาย (3-4 วันต่อสัปดาห์) ไม่ค่อยได้ดู (1-2 วันต่อสัปดาห์)
 ไม่เคยดูเลย เพราะ _____
14. เมื่อหาที่ทำงานดูหรืออ่าน ท่านชอบเนื้อหาเกี่ยวกับอะไรมากที่สุด
- โฆษณาศิลป์ แนะนำสถานที่ต่างๆ ความรู้เกี่ยวกับสุขภาพ
 ความรู้เกี่ยวกับเกษตร แนะนำดารา ภาคย์นักรักฯ ข่าวสารทางราชการ
 อื่นๆ _____

สื่อ Mühl

15. โดยปกติทำได้ด้วยกับบุคคลต่อไปนี้หรือไม่และบอยเพียงใด

บุคคล	ทุกวัน	เกือบทุกวัน	บางวัน	นานๆ กวั้ง	ไม่เคยเลย
1. บิดา/มารดา/ญาติพี่น้อง					
2. แม่/สามี/ภรรยา					
3. เพื่อน					
4. เพื่อนร่วมงาน					
5. หัวหน้างาน					
6. บุคลากรทางการแพทย์ (แพทย์ พยาบาล ฯลฯ)					
7. คนขายยาตามร้านขายยา					
8. เจ้าหน้าที่นิคมอุดสาหกรรม					
9. เจ้าหน้าที่แรงงาน / ประจำสังกัดขึ้นหัวด้วย					

16. ในการพบปะบุคคลกับบุคคลต่างๆ เรื่องที่จะบุคคลส่วนใหญ่จะเกี่ยวข้องกับ

ประเภทของนิ้อหา	บุคคล เป็นประจำ	บุคคลบ่อยมาก	บุคคลบ้าง	นานๆ บุคคล	ไม่เคย บุคคล
1. ข่าวสารบ้านเมือง					
2. เรื่องเงินๆ ทองๆ (เช่น เงินไม่พอใช้ การซื้อขาย การเล่นแบล็ค การลงทุน)					
3. เกี่ยวกับการประกอบอาชีพโดยทั่วไป					
4. เรื่องการพักผ่อน เช่นการไปเที่ยวออกกำลัง					
5. เรื่องสุขภาพอนามัย เช่นการเจ็บป่วย					
6. เรื่องเกี่ยวกับงานที่ทำในโรงงาน					
7. เรื่องสวัสดิการและค่าตอบแทนของแรงงาน					
8. เรื่องของชาวบ้าน					
9. เรื่องปัญหานิครอบครัว					
10. เรื่องวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น					
11. เรื่องอื่นๆ ระบุ					

17. ถ้าทำได้ปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยท่านมักจะปรึกษาใครมากที่สุด

☐ แม่/สามี/ภรรยา	☐ เพื่อน	☐ บิดา/มารดา
☐ บุคลากรทางแพทย์ (แพทย์ พยาบาล ฯลฯ)	☐ คนขายยาตามร้านขายยา	
☐ หัวหน้างาน	☐ คนอื่นๆ ระบุ _____	

ตอนที่ 3
พฤติกรรมการเบิดรับข่าวสารเรื่องโรคจากการทำงานจากต่างๆ

1. ท่านเคยทราบหรือเคยได้ยินคำว่า “โรคจากการทำงาน” หรือไม่

เคย ไม่เคย
2. ท่านเคยทราบหรือเคยได้ยินเรื่องการเจ็บป่วยจากการทำงานหรือไม่

เคย ไม่เคย
3. ท่านรู้เรื่องเกี่ยวกับโรคจากการทำงานหรือการเจ็บป่วยจากการทำงานจากแหล่งใดบ้างและบ่อยแค่ไหน (ขอให้ทำทุกช่อง)

แหล่งข่าวสาร	มากกว่า สัปดาห์ ละครึ่ง	สัปดาห์ ละครึ่ง	2 สัปดาห์ ครึ่ง	เดือนละ ครึ่ง	ไม่มีเลย	หมายเหตุให้ระบุจะงงแหล่งข่าว เช่น พิธีช่อง 9 นสพ. ไทยรัฐ
- วิทยุ						
- โทรทัศน์						
- หนังสือ พิมพ์						
- นิตยสาร						
- ภาระนักรีวิว						
- วีดีโอ						
- ในปีลิว แผ่น พับ ไปสต็อต						
- แฟ้ม						
- คู่สมรส						
- เพื่อน						
- บิความารค ญาติพี่น้อง						
- บุคลากรทาง แพทย์						
- คนขายยา						
- เจ้าหน้าที่ ประกันสังคม						
- อื่นๆ ระบุ						

ตอนที่ 4
ความรู้เรื่องโรคจากการทำงาน

	ปก	ผิด	ไม่ทราบ
1. โรคจากการทำงานเป็นการเจ็บป่วยที่มีสาเหตุมาจากการทำงาน	.....	.....	.....
2. สารเคมีในโรงงานเป็นอันตรายต่ออวัยวะภายในร่างกายเพียงอย่างเดียว	.....	.....	.....
3. โรคจากการทำงานสามารถป้องกันได้ เช่น หลีกเลี่ยงการสัมผัสโดยตรงกับสารเคมี และการใช้เครื่องมือป้องกัน	.....	.....	.....
4. เสียงเครื่องจักรที่ตั้งเกินไปอาจทำให้เกิดโรคประสาทหูเสื่อม	.....	.....	.....
5. ปัจจุบันซึ่งไม่มีกฎหมายคุ้มครองผู้เป็นโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
6. สภาพการทำงานที่มีความเครียด ก็ถือว่าเป็นสาเหตุของโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
7. การนั่งทำงานผิดท่าทางแล้วปวดเมื่อยแขนขา อ่อนแรง ถือว่ากำลังเป็นโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
8. การทำงานที่ต้องใช้สายตามาก ๆ แล้วปวดตา แสงตา ตาพริบมัว ก็ถือว่าเป็นโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
9. โรคจากการทำงานเป็นโรคที่เกิดแบบเฉียบพลันเท่านั้น	.....	.....	.....
10. กฎเกณฑ์การทำงานที่ไม่สอดคล้องกับธรรมชาติของมนุษย์ เช่น การให้ทำงานกะดึก ก็เป็นปัจจัยให้เกิดโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
11. การสัมผัสโดยตรงกับสารเคมี ไอ眷ก้าว การใช้สารเคมีพ่นลงบนผิวหนัง เวลานาน การพักผ่อนน้อย การทำงานผิดท่าทาง เสียงเครื่องจักรที่ดังเกินไป ไม่ใช่ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
12. อาการเจ็บป่วยทุกชนิดระหว่างทำงานคือโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....
13. โรคจากการทำงานเป็นโรคที่เกิดเรื้อรังเท่านั้น	.....	.....	.....
14. สารเคมีต่าง ๆ เช่น อะซูมิน่า โกรเมียน สารตะกั่ว เบนซิน แอลกอฮอล์ ก็เป็นสารพิษที่ควรหลีกเลี่ยง	.....	.....	.....
15. เมื่อร่างกายของคนเราได้รับสารตะกั่วจากที่เดียวกัน พร้อมกัน จะพบสารตะกั่วในเลือดได้เท่ากัน และป่วยเหมือนกัน	.....	.....	.....

จุดประสงค์ในการประเมิน

ตอนที่ ๕
ทักษณคติต่อโรคจากการทำงาน

	เห็นด้วย อย่างอิง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างอิง
1. “โรคจากการทำงาน” รู้ไปก็ไม่มีประโยชน์	.....	.....	.....	.....	.....
2. สารเคมีต่าง ๆ เช่น เบนซิน แคลคเมิร์มน ตะไคร้ แอลกอฮอล์ ไม่น่ากลัว เพราะต้องสัมผัสนานกว่าจะก่อมะเร็งได้	.....	.....	.....	.....	.....
3. โรคจากการทำงานไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้	.....	.....	.....	.....	.....
4. โรคประสาทหูสื่อมจาก การทำงาน สามารถป้องกันได้	.....	.....	.....	.....	.....
5. ทุกคนมีสิทธิเป็น โรคจากการทำงานด้วยกันทั้งนั้น	.....	.....	.....	.....	.....
6. ควรหลีกเลี่ยงการทำงานที่เกี่ยวข้องกับสารเคมีเพื่อไม่ให้เกิดโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....
7. ความเครียดจากการทำงานเป็นของธรรมชาติ	.....	.....	.....	.....	.....
8. อาการปวดเมื่อย แขนขา อ่อนแรง อันเนื่องมาจากการทำงาน เป็นเรื่องธรรมชาติที่ทุกคนต้องเป็น	.....	.....	.....	.....	.....
9. ควรหลีกเลี่ยงการทำงานที่ใช้สายตามาก ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
10. ผู้ทำงานควรดูแลสุขภาพของตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....
11. เข้าองโรงงานควรวางแผนก่อนการทำงานที่เหมาะสม กับธรรมชาติของมนุษย์ เพื่อหลีกเลี่ยงปัจจัยต่อโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....
12. โรคจากการทำงานก่อให้เกิดความเดือดร้อนต่อตนของ และครอบครัว และเป็นปัญหาสังคม	.....	.....	.....	.....	.....
13. โรคจากการทำงานเป็นโรคที่มีความรุนแรงและน่ากลัว	.....	.....	.....	.....	.....
14. ทุกวันนี้ก็ระแรงว่าจะสัมภัยอยู่ตลอดเวลา	.....	.....	.....	.....	.....
15. ผู้ปฏิบัติงานควรทราบเกี่ยวกับอันตรายของสารเคมี ตลอดจนวิธีป้องกัน	.....	.....	.....	.....	.....
16. ตอนหนุ่มสาวเมื่อปัจจุบัน ที่ทำงานให้ได้มากที่สุด แล้วไปพักເเอกสารตอนแก่	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 6
ความตระหนักรถ่ำนโรคจากการทำงาน

	เห็นด้วย อย่างขึ้น	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างขึ้น
1. เรายังคงทำงานในโรงงานที่มีความเสี่ยงภัยต่อสุขภาพตลอดเวลา	.....	.....	.....	.....	.....
2. ต้องคุ้มครองให้ดี เพราะเราทำงานเกี่ยวข้องกับสารเคมี	.....	.....	.....	.....	.....
3. แม้เครื่องมือป้องกันอันตรายจากการทำงานจะนำร้ามาสู่ผู้เราราบเรื่องต้องใช้	.....	.....	.....	.....	.....
4. ถ้าขึ้นทำงาน ร่างกายขึ้นอ่อนแอด้วยความล้าออด	.....	.....	.....	.....	.....
5. เรื่องสุขภาพมาก่อน เรื่องงานมาทีหลัง	.....	.....	.....	.....	.....
6. โรคจากการทำงานเป็นเรื่องใกล้ตัว	.....	.....	.....	.....	.....
7. ทุกวันนี้เรารักษาสุขภาพดี ไม่บุ่มเบ่าเจ็บป่วยอะไรง่าย ๆ	.....	.....	.....	.....	.....
8. การเจ็บป่วยจาก การทำงาน เป็นเรื่องธรรมชาติ กินยาและเด็กหาย	.....	.....	.....	.....	.....
9. ถ้างานที่ต้องใช้สายตามาก ต้องทำให้เสร็จก่อนถึงจะพักสายตา เดียวงานจะเสีย	.....	.....	.....	.....	.....
10. ถ้ามัวแต่ห่วงสุขภาพก็ไม่ต้องทำงาน	.....	.....	.....	.....	.....
11. ถ้าทำงานแล้วรู้สึกเจ็บบวมเมまいเพียงเล็กน้อย ก็ต้องไปหาหมอทันที	.....	.....	.....	.....	.....
12. คนที่ร่างกายอ่อนแอด้วยการทำงานในโรงงาน	.....	.....	.....	.....	.....
13. งานบางอย่างที่เสี่ยงอันตรายต่อชีวิตและสุขภาพต้องศึกษาวิธีการทำงานเสียก่อน	.....	.....	.....	.....	.....
14. ต้องทำงานให้ได้เงินมากที่สุด แม้จะเหนื่อยบ้างก็ต้องอดทน	.....	.....	.....	.....	.....
15. คนหนุ่มสาวมีร่างกายแข็งแรง ไม่ควรกังวลเรื่อง โรคจากการทำงานมากเกินไป	.....	.....	.....	.....	.....
16. งานบางอย่างแม้จะเสี่ยงอันตรายต่อสุขภาพอยู่บ้าง แต่ถ้าได้รับค่าตอบแทนสูง งานนั้นก็ยังน่าทำ	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 7
พฤติกรรมในการป้องกันโรคจากการทำงาน

	ปฏิบัติ เป็นประจำ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
1. ท่านปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยด้านสุขภาพที่โรงงานกำหนดไว้	.....	.....	.....
2. ท่านมักสัมผัสโดยตรงกับสารเคมี semen อ โคลนไม่ใช้เครื่องมือป้องกัน	.....	.....	.....
3. ท่านเลือกใช้เครื่องมือป้องกัน เช่น แวน อีชปลิก ถุงมือ ผ้าปิดชูภ ผ้ากันเปื้อน ที่เหมาะสมกับชนิดของเวลา ถ้าอี็คชัคหรือใช้漫านแล้วท่านจะขอเปลี่ยนใหม่	.....	.....	.....
4. ท่านสังเกตอาการผิดปกติของร่างกายเสมอ	.....	.....	.....
5. ท่านไม่ทำโอทีในวันหยุด เพราะเป็นการหักโหมมากเกินไป	.....	.....	.....
6. ท่านทำงานด้วยความระมัดระวัง และหาวิธีทำงานที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของคน用餐เสมอ	.....	.....	.....
7. ท่านหาทางหลีกเลี่ยงความเครียดจากการทำงาน เช่น การพักผ่อน ออกกำลังกาย	.....	.....	.....
8. ถ้าระหว่างทำงานมีอาการเวียนหัว คลื่นไส้ ก็จะรีบลาพักผ่อนทันที	.....	.....	.....
9. เมื่อท่านมีอาการปวดตา แบบตาลาย ระหว่างการทำงาน ท่าจะหยุดพักสายตาทันที	.....	.....	.....
10. เมื่อร่างกายผิดปกติ ท่านรีบปรึกษาแพทย์ หรือบุคลากรสาธารณสุขทันที	.....	.....	.....
11. ท่านแนะนำให้ทางโรงงานมีการตรวจวัดปัจจัยอันตรายในโรงงาน เช่น สารเคมี และติดตามความคืบหน้าเสมอ	.....	.....	.....
12. เมื่อได้รับมอบหมายงานที่เสี่ยงต่อสุขภาพ ท่านได้ศึกษาและทำความเข้าใจในงานนั้นเพื่อหาวิธีป้องกันหรือรักษาสุขภาพก่อน	.....	.....	.....
13. ท่านดูแลร่างกายให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ โดยการออกกำลังกาย	.....	.....	.....
14. ท่านดูแลร่างกายให้สมบูรณ์และแข็งแรงอยู่เสมอ โดยการพักผ่อนให้เพียงพอ	.....	.....	.....
15. ท่านรับประทานอาหารที่ถูกสุขลักษณะ (สะอาด สารอาหารครบถ้วน อาหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย)	.....	.....	.....
16. ท่านติดตามข่าวสุขภาพ ข้อมูลเรื่องโรคจากการทำงาน	.....	.....	.....

ตอนที่ 8
ข้อมูลการถ่ายทอดข่าวสารเกี่ยวกับโรคจากการทำงาน

1. ระยะเวลา 3 เดือน ที่ผ่านมาทำน้ําคายพุคกุญเรื่องการเข็บป่วยจากการทำงานบ้างหรือไม่

☐ เคย	☐ ไม่เคย
------------------------------	---------------------------------
2. ระยะเวลา 3 เดือน ที่ผ่านมาทำน้ําคายพุคกุญเรื่องสุขภาพอนามัยทั่วไป บ้างหรือไม่

☐ เคย	☐ ไม่เคย
------------------------------	---------------------------------
3. ถ้าเคย เทศบุญกันไกร

☐ บัว/มารดา	☐ สามี/ภรรยา
☐ เพื่อนที่ทำงาน	☐ บุคลากรทางการแพทย์ เช่น แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สาธารณสุข
☐ หัวหน้างาน ฝ่ายบุคคลในบริษัท	☐ เจ้าหน้าที่ประกันสังคม
☐ อื่นๆ ได้แก่ _____	
4. ถ้ามีการเผยแพร่ความรู้เรื่องโรคจากการทำงานหรือการเข็บป่วยจากการทำงาน ท่านคิดว่าควรผ่านสื่อใดจะเหมาะสม (ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)

☐ วิทยุ	☐ โทรทัศน์
☐ หนังสือพิมพ์	☐ วีดีโอ/ภาพยนตร์
☐ ไปสแควร์ แผ่นพับ ในปลิว	☐ ให้การเผยแพร่อบรมโดยเจ้าหน้าที่โรงงาน
☐ เพื่อน	☐ สามี/ภรรยา
☐ ให้การอบรม/เผยแพร่ความรู้จากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	
☐ อื่นๆ ได้แก่ _____	

5. ถ้ามีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับ สุขภาพและการเข็บป่วยจากการทำงาน ท่านจะให้ความเชื่อถือสื่อต่างๆ ต่อไปนี้ในระดับใด

ตัวอย่าง	ความน่าเชื่อถือ				
	น่าเชื่อถือ มากที่สุด	น่าเชื่อถือ มาก	น่าเชื่อถือปานกลาง	น่าเชื่อถือน้อย	น่าเชื่อถือน้อยที่สุด
1. วิทยุ					
2. โทรทัศน์					
3. หนังสือพิมพ์					
4. นิตยสาร					
5. วีดีโอ/ภาพยนตร์					
6. ไปสแควร์ แผ่นพับ ในปลิว ในโรงงาน					
7. บุคลากรทางการแพทย์ เช่น แพทย์ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข					
8. อื่นๆ ได้แก่					

ตอนที่ 9

ข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อและทัศนคติต่อการค้ารุ่งเรือง การทำงาน การใช้เวลาว่าง ความมุ่งหวังในชีวิต

1. คุณคิดฝันหรือหวังจะเป็นหรือทำอะไรในชีวิตข้างหน้าบ้าง.....

2. ตัวของคุณเป็นที่พึงของใครได้บ้างหรือไม่

☐ ไม่ได้	☐ พ่อ - เมย์
☐ พี่ / น้อง	☐ เพื่อน
☐ ครอบครัวของตนเอง	☐ อื่นๆ คือ .....

3. คุณคิดว่าคนเราจะมีความสุขได้อย่างไร .....

4. คุณเก็บเงินได้บ้างหรือไม่

☐ ได้	☐ ไม่ได้

5. คุณต้องส่งเตียงเด็กๆ ให้บ้านหรือไม่ หรือส่งเงินให้กับบ้านหรือไม่

☐ ไม่ต้อง / ไม่มี	☐ ให้ บิทา - นาราดา / ทางบ้าน
☐ ให้สามี / ภรรยา	☐ บุตร
☐ ญาติพี่ / น้อง	☐ อื่นๆ .....

6. คุณสนับสนุนหรือไม่

☐ สนับ ....., บวน/วัน	☐ ไม่สนับ	☐ สนับบางครั้ง

7. คุณมีความพอใจหรือไม่พอใจในงานที่ทำอยู่

☐ ไม่พอใจ เพรา	☐ พพอใจ เพรา .....
☐ พพอใจ เพรา	☐ พพอใจ เพรา .....

8. คุณใช้เวลาว่างในวันหยุดทำอะไรบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ช่อง)

☐ เล่นกีฬา	☐ พักผ่อนด่างจังหวัด	☐ ลุโกรก้าน/ฟังวิทยุ
☐ ทำงานอดิเรก	☐ ออกกำลังกายที่โรงกีฬาฯ	☐ ซื้อบั้ง
☐ เที่ยวตามราชวิถี	☐ นั่งงานกลับบ้านทำที่บ้าน	☐ จ่ายหนี้สิน
☐ อื่นๆ		

ภาคผนวก ข

สรุปการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือจัดตั้งขึ้นเพื่อสนับสนุนนโยบายตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังบันทึกที่ 4 (พ.ศ. 2520-2524) ซึ่งกำหนดให้มีการกระจายการพัฒนาอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังบันทึกที่ 5 (พ.ศ. 2525-2559) ซึ่งเน้นให้มีการพัฒนามีองหลักเมืองรองของภาคต่าง ๆ การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ) จึงได้มีโครงการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือขึ้นที่จังหวัดลำพูน เนื่องจากมีความเหมาะสมทางประการเช่น มีความพร้อมด้านสาธารณูปโภค แรงงาน วัตถุดิบท่างการเกษตรระบบสืบตารและการค้าคม จึงได้มีการพัฒนาพื้นที่ริมถนนทางหลวงหมายเลข 11 ช่วงกิโลเมตรที่ 69-70 (ลำปาง-เชียงใหม่) ตำบลบ้านกลาง อําเภอเมือง จังหวัดลำพูน มีเนื้อที่ประมาณ 1,788 ไร่ โดยเริ่มก่อสร้างเมื่อเดือนเมษายน พ.ศ. 2526 และสร้างเสร็จในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2528 ได้ใช้งบลงทุนทั้งสิ้นประมาณ 358 ล้านบาท

1. การใช้พื้นที่

นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 1,788 ไร่ ได้แบ่งการใช้พื้นที่ดังนี้
เขตอุตสาหกรรมส่งออก เนื้อที่ประมาณ 803 ไร่ หรือ 44.90% แยกเป็น

- เขตอุตสาหกรรมส่งออกระยะที่ 1 เนื้อที่ประมาณ 143 ไร่ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2531
- เขตอุตสาหกรรมส่งออกระยะที่ 2 เนื้อที่ประมาณ 375 ไร่ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2533
- เขตอุตสาหกรรมส่งออกระยะที่ 3 เนื้อที่ประมาณ 285 ไร่ เริ่มดำเนินการปี พ.ศ. 2533

เขตอุตสาหกรรมทั่วไป เนื้อที่ประมาณ 342 ไร่ หรือ 19.10%

เขตพาณิชย์กรรม เนื้อที่ประมาณ 79 ไร่ หรือ 4.40%

เขตที่พักอาศัย เนื้อที่ประมาณ 30 ไร่ หรือ 1.70%

พื้นที่ระบบสาธารณูปโภค เนื้อที่ประมาณ 534 ไร่ หรือ 29.90%

2. สภาพปัจจุบันของการขายพื้นที่ อัตราการเข้าครองครองพื้นที่ (TAKE UP RATE)

พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งหมด	1,145 ไร่	หรือ	100.00%
ขายไปแล้ว	1,110 ไร่	หรือ	96.90%
เหลือพื้นที่	35 ไร่	หรือ	3.10%

<u>พื้นที่เขตที่พักอาศัยทั้งหมด</u>	30 ไร่	หรีช	100.00%
ขายไปแล้ว	14 ไร่	หรีช	46.70%
เหลือพื้นที่	16 ไร่	หรีช	53.30%
<u>พื้นที่เขตพาณิชย์กรรม</u>	79 ไร่	หรีช	100.00%
ขายไปแล้ว	52 ไร่	หรีช	65.80%
เหลือพื้นที่	27 ไร่	หรีช	34.20%

3. สถานภาพปัจจุบันของจำนวนนักลงทุนที่ซื้อพื้นที่ในนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ แบ่งเป็น

เขตอุตสาหกรรม 82 ราย

เขตอุตสาหกรรมทั่วไป 28 ราย

(เบ็ดเตล็ดดำเนินการแล้ว 20 โรงงาน และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 11 ราย)

เขตอุตสาหกรรมส่งออก 54 ราย

(เบ็ดเตล็ดดำเนินกิจการแล้ว 40 โรงงาน และได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 30 ราย)

เขตพาณิชย์กรรม 7 ราย

เขตที่พักอาศัย 3 ราย

รวมจำนวนนักลงทุนทั้งสิ้น 92 ราย

4. สถานภาพปัจจุบันของโรงงาน

โรงงานที่เบ็ดเตล็ดดำเนินกิจการแล้ว 60 โรงงานแบ่งออกเป็น

เขตอุตสาหกรรมทั่วไป 20 โรงงาน

เขตอุตสาหกรรมส่งออก 40 โรงงาน

อยู่ในระหว่างการเตรียมการ 16 โรงงาน

อยู่ในระหว่างการก่อสร้าง 4 โรงงาน

หุดดำเนินการ 2 โรงงาน

รวม 82 โรงงาน

5. ประเภทของอุตสาหกรรม (โรงงานที่เปิดดำเนินการรวม 60 โรงงาน)

จำแนกประเภทโดยสังเขปได้ดังดังไปนี้

ประเภทผลิต/ประกอบชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์	16 โรงงาน หรือ 26.70%
ประเภทแปรรูปทางการเกษตร,อาหาร	15 โรงงาน หรือ 25.00%
ประเภทชิ้นส่วน,อุปกรณ์	10 โรงงาน หรือ 16.70%
ประเภทเครื่องประดับ,	4 โรงงาน หรือ 6.70%
ประเภทเครื่องหนัง	4 โรงงาน หรือ 6.70%
ประเภทผ้า,ไม้แปรรูป	3 โรงงาน หรือ 4.90%
ประเภททั่วไป	8 โรงงาน หรือ 13.30%
รวม	60 โรงงาน หรือ 100.00%

6. จำนวนบุคลากร ประมาณ 22,000 คน (12 กุมภาพันธ์ 2540)

7. มูลค่าเงินลงทุน (รวม) ประมาณ 19,925 ล้านบาท (เฉพาะโรงงานที่เปิดดำเนินการแล้ว ณ วันที่ 31 มีนาคม 2539)

8. สัดส่วนของการลงทุน	ไทย	20.90%
	ต่างชาติ	79.10%

9. มูลค่าการส่งออก ประมาณ 16,325 ล้านบาท

10. นิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ ได้จัดให้มีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ดังนี้

ระบบป้องกันน้ำท่วม

การสร้างเขื่อนดิน โดยรอบพื้นที่ มีระยะทางทั้งหมด ประมาณ 10 กิโลเมตร มีร่างกอองกรีดเลียบข้างถนน ความกว้าง 21 กิโลเมตร

ถนน

ผิวราชรถเป็นแอสฟัลต์คอนกรีต มีขนาดต่าง ๆ คือ

ถนนสายประเทศไทย

เขตทางกว้าง 40 เมตร ผิวราชรถ กว้าง 12 เมตร ความกว้าง 6 กิโลเมตร

ถนนสายรองประเทศไทย

เขตทางกว้าง 25 เมตร ผิวราชรถ กว้าง 6 เมตร ความกว้าง 6.5 กิโลเมตร

ระบบบำบัดน้ำประปา แหล่งน้ำดินที่จะนำมาผลิตเป็นน้ำประปา คือ แม่น้ำกวาง โขดจะรับน้ำจากแม่น้ำกวางเข้าเก็บในอ่างน้ำขนาดใหญ่ ความจุ 500,000 ลูกบาศก์เมตร มีเนื้อที่ขนาดประมาณ 70 ไร่ เพื่อสำรองไว้ใช้ผลิตน้ำประปาย่างต่อเนื่องตลอดปี ความสามารถในการผลิตน้ำประปา 7,200 ลูกบาศก์เมตร/วัน มีหอดั้งน้ำสูง จ่ายน้ำประปาทั้งหมด 4 แห่ง หอดั้งแต่ละแห่งสามารถบรรจุน้ำได้ 400 ลูกบาศก์เมตร

หมายเหตุ กนอ. ได้ดำเนินการสำรวจออกแบบ โรงพยาบาลน้ำประปา โดยรับน้ำจากคลองส่งน้ำชลประทานแม่กวาง โขดตรง โรงพยาบาลน้ำประปานี้จะมีกำลังการผลิตน้ำประปาเพิ่มขึ้นอีกวันละ 3,500 ลูกบาศก์เมตร ซึ่งคาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จในปีงบประมาณ 2540

ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลาง ระบบบำบัดน้ำเสียส่วนกลางของนิคมอุตสาหกรรมภาคเหนือ เป็นระบบ AERATER LAGOON โดยหลักการในการทำงานของระบบจะอาศัยเบคทีเรียที่หน้าที่ย่อยสลายสิ่งสกปรกที่อยู่ในรูปของสารอินทรีย์ในน้ำเสีย สามารถทำการบำบัดน้ำเสียได้วันละประมาณ 6,000 ลูกบาศก์เมตร น้ำเสียจากโรงงานอุตสาหกรรมและในพื้นที่ของนิคมฯ ทั้งหมดจะไหลเข้าสู่ท่อน้ำเสียส่วนรวมของนิคมฯ ที่วางผ่านในที่ดินทุกแปลงน้ำเสียจะผ่านตะแกรงกรองเศษขยะขนาดใหญ่ออก แล้วรวมที่สถานีบีกระดับน้ำซึ่งมี 3 ชุด เพื่อสูบน้ำส่งต่อไปยังบ่อบำบัดน้ำเสีย 5 บ่อ ประกอบด้วย

1. บ่อ AERATED POND พื้นที่ 9.3 ไร่ ความลึก 4 เมตร สามารถรับน้ำได้วันละ 5,600 ลูกบาศก์เมตร ระยะเวลาการกักเก็บ 10 วัน
2. บ่อ FACULTATIVE POND พื้นที่ 25.8 ไร่ ความลึก 2.5 เมตร ระยะเวลาการกักเก็บ 18 วัน
3. บ่อ AEROBIC POND(STAGE 1) พื้นที่ 11 ไร่ ความลึก 1.5 เมตร ระยะเวลาการกักเก็บ 5 วัน
4. บ่อ AEROBIC POND (STAGE 2) พื้นที่ 10.4 ไร่ ความลึก 1.5 เมตร ระยะเวลาการกักเก็บ 4 วัน
5. บ่อ DETENTION RESERVOIR พื้นที่ 18.3 ไร่ ความลึก 2.5 เมตร เป็นบ่อพักน้ำก่อนปล่อยสู่แม่น้ำกวาง ซึ่งมีค่าความสกปรกอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานกระทรวงอุตสาหกรรม

ระบบไฟฟ้า เป็นระบบไฟฟ้าแรงสูง 3 เฟส ปริมาณไฟฟ้า 13 เมกะวัตต์ หรือ 3,000 กิโลวัตต์ แรงดันไฟฟ้า 22 กิโลวัตต์ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

ระบบโทรศัพท์ องค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย เป็นผู้จัดการเครือข่ายโทรศัพท์จำนวน 600 เลขหมาย และสามารถขยายได้ถึง 900 เลขหมาย

ระบบกำจัดขยะ มีเตาเผาขยะ 2 เตา ซึ่งมีความสามารถในการเผาขยะ 180 กิโลกรัม ต่อชั่วโมง และ 50 กิโลเมตรต่อชั่วโมง

11. สัญชาติของผู้ถือหุ้น (เฉพาะ โรงงานที่เปิดดำเนินการแล้ว)

ไทย ญี่ปุ่น เกาหลี สิงคโปร์ คัทซ์ สวิส อเมริกา ไต้หวัน อังกฤษ ย่องกง ฝรั่งเศส อิตาลี เบลเยียม จีน ออสเตรเลีย มาเลเซีย แคนาดา

สิทธิประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

ตามพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 แตะฉบับที่ 2 พ.ศ. 2534

1. ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ทั้งที่เป็นคนไทยและคนต่างด้าว อาจได้รับอนุญาตให้ถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินในนิคมอุตสาหกรรม เพื่อประกอบกิจการ ได้ตามจำนวนเนื้อที่ที่คณะกรรมการ กนอ. เห็นสมควร เมื่อจะเกินกำหนดที่จะถึงมีได้ตามกฎหมายอื่น (มาตรา 44)

2. ผู้ประกอบอุตสาหกรรม ได้รับอนุญาตให้นำคนต่างด้าว ซึ่งเป็นช่างฝีมือ ผู้ชำนาญการ คู่สมรสและบุคคลซึ่งอยู่ในอุปภาระ เข้ามาและอยู่ในราชอาณาจักร ตามจำนวนและภายใต้กำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการ กนอ. เห็นสมควร (มาตรา 45)

3. คนต่างด้าวซึ่งเป็นช่างฝีมือ และผู้ชำนาญการ ซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ตามมาตรา 45 ได้รับอนุญาตให้ทำงานเฉพาะตำแหน่งที่คณะกรรมการ กนอ. ให้ความเห็นชอบ ตลอดระยะเวลาที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร (มาตรา 46)

4. ผู้ประกอบอุตสาหกรรมซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ราชอาณาจักร จะได้รับอนุญาตให้ส่งเงินออกไปป้อนกรุงเทพเป็นเงินต่างประเทศได้ เมื่อเงินนี้เป็นเงินทุนที่นำเข้ามา เงินปันผลหรือ ผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินทุนนั้น เงินกู้ต่างประเทศ และเงินที่ผู้ประกอบอุตสาหกรรมมีข้อผูกพัน กับต่างประเทศ (มาตรา 47)

**ผู้ประกอบอุตสาหกรรมในเขตอุตสาหกรรมส่งออก
ได้รับสิทธิประโยชน์ด้านภาษีอากรเพิ่มเติมดังนี้**

1. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมการลงทุนอากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับเครื่องจักรอุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องใช้รวมทั้ง ส่วนประกอบของสิ่งคั้งกล้ำกที่จำเป็นต้องใช้ในการผลิตสินค้าประเภทของที่ใช้ในการสร้าง ประกอบ หรือติดตั้งเป็นโรงงานหรืออาคาร (ตามมาตรา 48 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2522 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2534)
2. ได้รับยกเว้นค่าธรรมเนียมพิเศษตามกฎหมายว่าด้วย การส่งเสริมการลงทุน อากรขาเข้า ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับของที่นำเข้ามาเพื่อใช้ในการผลิตสินค้า (ตามมาตรา 49 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2522 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2534)
3. ได้รับยกเว้นอากรขาออก ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีสรรพสามิต สำหรับของซึ่งได้นำเข้า มาตามมาตรา 49 รวมทั้งผลิตภัณฑ์สิ่งผลิตขึ้น และสิ่งอื่นที่ได้จากการผลิต (ตามมาตรา 50 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2522 และมาตรา 3 แห่ง พ.ร.บ. กนอ. พ.ศ. 2534)
4. ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร สำหรับของที่นำเข้าอยู่ติดแห่งกฎหมาย ให้ได้รับยกเว้นหรือคืนค่าภาษีอากร เมื่อได้ส่งออกไปนอกราชอาณาจักร ซึ่งถึงแม้จะไม่ได้มีการส่งออกไปนอก ราชอาณาจักรแต่ได้เป็นการนำเข้าไปในเขตอุตสาหกรรมส่งออกเพื่อใช้ตาม มาตรา 48 หรือ มาตรา 49 (มาตรา 52)

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**

ภาคผนวก ๔

โรคจากสารพิษ : สถานการณ์ และการป้องกัน

โรคจากสารพิษคืออะไร

โรคจากสารพิษคือโรคที่เกิดจากร่างกายได้รับสารพิษเข้าสู่ร่างกาย และสารพิษได้ทำให้เกิดโรคขึ้นด้วยพยาธิสภาพต่าง ๆ กัน ในร่างกายระดับต่าง ๆ กัน เช่น ทำให้สาร เม็ดเยื่อ อวัยวะเป็น หมายของสารพิษ ตลอดจนร่างกายของบุคคลทั้งร่างกาย มีภาวะผิดปกติจากการเปลี่ยนแปลงของสารสำคัญในร่างกาย การบาดเจ็บ การระคายเคือง การอักเสบ อวัยวะทำหน้าที่ไม่ได้ปกติลงถึงล้มเหลว การเกิดมะเร็ง การเกิดภาวะกลایพันธุ์ ความผิดปกติตั้งแต่เกิด ภาวะผิดรูป การตาย โดยแสดงอาการได้ทั้งแบบเฉียบพลันและเรื้อรัง

สารพิษคืออะไร

สารพิษคือสารที่มีผลชันไม่พึงประสงค์หรือก่อให้เกิดพิษกับสิ่งมีชีวิต รวมถึงคนด้วย ในที่นี้จะกล่าวถึงคนเป็นปีกามา ที่เราจักกันคือได้แก่สารพิษที่ได้รับจากภายนอก หรือพิษใน นอกจากนั้น ก็ได้แก่เห็ดพิษ พิษแมลงบางชนิดซึ่งส่วนใหญ่ ผู้ได้รับพิษจะได้รับพิษโดยไม่ตั้งใจ และจะมีผล เฉียบพลัน แต่ในปัจจุบันประเทศไทย มีการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมมากและมีวิธีการดำเนินชีวิตที่ เกี่ยวข้องกับสารเคมีเพิ่มขึ้น มีการนำเข้าตลอดจนผลิตสารเคมีเพิ่มปริมาณมากขึ้น ปัจจุบันประมาณ ส่องแสงเมตริกตัน และสารเคมีดังกล่าวในปัจจุบัน ประมาณ 20% จะสูญเสียและสูญไปออกจากระบบด้วย เหตุใดก็ตาม และสารเหล่านั้นก็เข้าไปเนื้อน้ำสู่สิ่งแวดล้อม และเข้าสู่คน ทั้งผู้ทำงานที่เกี่ยวข้อง ผู้ อาศัยแวดล้อม และผู้บริโภค ถ้าประมาณการจากตัวเลขดังกล่าว ก็จะพบว่ามีประมาณปีละ 20,000 ตันที่ปัจจุบันออกสู่สิ่งแวดล้อม และมีโอกาสเข้าสู่ร่างกายคน

สารเคมีเหล่านี้ สามารถจำแนกได้ 9 ชนิดง่าย ๆ คือ วัตถุระเบิด ก้าชต่าง ๆ ทั้งชนิดไวไฟ ก้าชพิษและอื่น ๆ ของเหลวไวไฟ ของแข็งไวไฟ ตัวเติมออกซิเจน วัตถุที่เป็นพิษ สารกันมันตัวรังสี สารกัดกร่อน และสารอันตรายในกุ่มอื่น ๆ สารเคมีเหล่านี้สามารถก่ออันตรายแก่มนุษย์และสิ่งมี ชีวิตอื่น ๆ ตามคุณสมบัติของสารนั้น ๆ ในระยะเฉียบพลันได้ เช่นกรณีการเกิดอุบัติภัยสารเคมี ระเบิดและไนฟ์ที่ท่าเรือคลองเตย พ.ศ. 2534 และในปีอื่น ๆ แต่สารเหล่านี้จำนวนไม่น้อยที่มีผล ต่อการเกิดโรค และก่อให้เกิดโรคจากสารพิษได้ทั้งที่ได้รับไปปริมาณมากครั้งเดียวและที่ได้รับไป ในปริมาณน้อย ๆ หลอยครั้ง หรือได้รับต่อเนื่องเป็นเวลานาน

สารพิษ ถ้าจำแนกตามการใช้งานด้านต่างๆ ในบ้านเรา อาจจำแนกเป็นสารพิษในภาคอุตสาหกรรมสารพิษที่ใช้ในทางเคมี สารพิษที่พบตามบ้านเรือน สารพิษที่ใช้ในทางการแพทย์ สารพิษที่ใช้ในการทหารและสารพิธื่นๆ

ในทางการแพทย์มีการจำแนกสารพิษ ตามระบบและอวัยวะเป้าหมายของการเกิดพิษ เช่น สารพิษต่อตับ (Hepatotoxin) เช่นสารบอนเดคราคอลอไรด์ แอลกอฮอล์ (ที่มีในสุรา) สารพิษต่อระบบประสาท (Neurotoxin) เช่น เมทิลไบรอินต์ ออกูมิเนียม protox ตะกั่ว สารพิษต่อระบบโลหิต วิทยา (Hematotoxin) เช่น ตะกั่ว เบนซิน สารพิษต่อระบบไต (Nephrotoxin) เช่น กีดเมี้ยมเป็นต้น นอกจากนั้นยังมีการแบ่งสารพิษเป็นสารก่อมะเร็ง เช่น แอก塞สตอฟ (ที่ใช้ในผ้าเบรก กลัช กระเบื้องซึ่มันต์ไบพินและอื่นๆ) เบนซินซึ่งเป็นสารทำลายมีใช้บ้างในการทำงานภาคอุตสาหกรรม

สารพิษบางชนิดเป็นพิษกับร่างกายหลายอวัยวะ หรือทุกอวัยวะ ได้ เช่น ออกูมิเนียม จะเป็นพิษต่อสมอง ปอด และกระดูก ทำให้ผู้ป่วยพิษออกูมิเนียม จะมีอาการของสมองอักเสบและเสียชีวิต ได้ มีอาการปวดกระดูกอย่างรุนแรง ได้ หรือก้าวพิษประเภทการบอนมนอนออกไซด์ ซึ่งได้จากการเผาไม้ของน้ำมันหรือเชื้อเพลิงที่มีคาร์บอนเป็นส่วนประกอบชนิดที่มีการสันดาปไม่สมบูรณ์ จะพบได้ใน ไอเสียของบานบันต์ในห้องนอน เครื่องยนต์และเตาไฟในงานอุตสาหกรรม แม้กระนั้นจากควันบุหรี่ ก้าวนี้ก่อให้เกิดพิษโดยการที่เมื่อเราหายใจเข้าไปแล้ว จะไปจับกับสารฟอกเลือด หรือ ชีโนโกลบิน โดยการแย่งกับก้าวออกซิเจน เกิดการบอนอนซึ่ชีโนโกลบินทำให้ร่างกายอยู่ในภาวะขาดออกซิเจน ไปทุกรอบของร่างกาย เช่นขาดออกซิเจนที่สมอง ผู้ป่วยจะมีอาการเป็นลมชนิดที่เป็นลมตัวเดงได้ หรือพับมากในผู้ที่มีปัญหาไขกระดูกหัวใจและหลอดเลือดอยู่แล้ว จะทำให้เจ็บหน้าอกได้

การป้องกันโรคจากสารพิษ

ด้วยสารพิษได้เข้ามายืนทบทาในชีวิตประจำวันของเราทุกขั้นเพิ่มมากขึ้นอย่างมากที่จะหลีกเลี่ยงได้ และเป็นปัญหาสุขภาพที่สำคัญในสังคมไทยของคนรุ่นนี้และรุ่นหน้า เนื่องจากสารพิษบางชนิดอยู่ทุกในสิ่งแวดล้อมนานาชนิดสามารถส่งผลเสียต่องค์คนไทยรุ่นหน้าได้ และบางชนิด เช่น ตะกั่ว และอื่นๆ สามารถฝ่ามาระไปยังบุตรในครรภ์ได้ การป้องกันจึงต้องกระทำควบคู่กัน และด้วยความตระหนักรู้และร่วมมือของประชาชน ไทยทุกคน โดยภารกิจที่เกี่ยวข้องต่างๆ ทุกภาค

ภาคผนวก ๔

โรคพิษ lokale กัวเรือรังในผู้ทำงานผลิต ชิ้นส่วนคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์

โรคพิษ lokale กัวเรือรัง คือ โรคที่เกิดจากภาระงานกายได้รับมากกว่าเข้าสู่ร่างกายที่จะทนอยู่ (ไม่มากพอที่จะทำให้เกิดโรคพิษ lokale แบบเฉียบพลัน) สะสมอยู่ในร่างกายเป็นเวลานาน เช่น เป็นปี ถ้าจะกัวที่เข้าไปแล้วนั้น ได้ทำอันตรายต่ออวัยวะสำคัญต่าง ๆ ของร่างกายหรือทำให้เกิดพิษต่อระบบสมอง และประสาท ระบบเลือด ระบบไต และขับถ่ายของเสีย ระบบสืบพันธุ์ และระบบอื่น ๆ ของร่างกาย ทำให้ร่างกายเกิด

- ภาวะสมองและประสาทส่วนปลายเสื่อมจาก lokale มีอาการความเจ็บปวด ลึมง่าย ขาดสมรรถภาพในการใช้สิ่งของ ลิ้นแข็ง ชาดับ เซ็งง่าย ระคายเคือง ปัญญาต่ำลง ความต้องการทางเพศลดลง นอนหลับผิดปกติ และอื่น ๆ
- ปัญหาระบบสืบพันธุ์จาก lokale มีอาการซึม อ่อนเพลีย หลับง่าย มีประจำเดือนผิดปกติ และอาการที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ
- ภาวะไตเสื่อมจาก lokale อาจถึงขั้นไตวายได้

การทำงานในอุตสาหกรรมคอมพิวเตอร์และอิเล็กทรอนิกส์กับโรค lokale กัวเรือรัง

ดูภายนอกแล้วจะเห็นอุตสาหกรรมชนิดนี้ดูสะอาด ไม่สกปรก ทำให้ผู้ทำงานอาจไม่ให้ความมั่นใจว่าต้องการป้องกัน ให้รับสาร lokale กัวเรือรังมาก ให้ในกรณีที่ขาดความรู้และความเข้าใจ จึงทำให้มีโอกาสป่วยได้ด้วยโรคพิษ lokale กัวเรือรังมากในประเทศไทยมีผู้ทำงานผู้หญิง และผู้ทำงานในระดับการศึกษาต่ำกว่าขั้นสูงอื่น ๆ จำนวนมากและเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ขั้นขาดความรู้ความเข้าใจในการทำงานที่ไม่ทำให้เกิดโรคพิษ lokale กัวเรือรัง จึงทำให้ผู้ป่วยที่มีอายุไม่มากซึ่งมีอาการแพ้ยา ฯ เข้ารับการรักษาในสถานพยาบาลต่าง ๆ จำนวนมาก และได้รับการวินิจฉัยเป็นโรคต่าง ๆ ตามกตุนอากรวินิจฉัยว่าเป็นโรค lokale กัวเรือรังก็อยู่ในขั้นที่ยากต่อการรักษาและจึงทำความเข้าใจและป้องกันนี้ในระยะแรก ๆ

สำหรับผู้ทำงานกับ lokale กัวเรือรังในอุตสาหกรรมประเภทนี้มีงานที่เกี่ยวข้องดังนี้ แต่การหยັນขั้นวัดดี ดีบิทที่เป็น lokale กัวเรือนบัคกรีคัวบัค กัวงานชุมชน กัวงานชั้นชิ้นงานที่ผ่านการบัคกรีและชุมชน กัวงานอื่น ๆ ที่อยู่บริเวณฟูม lokale กัวเรือรังก็อยู่ในขั้นที่ยากต่อการรักษาและจึงทำความเข้าใจและป้องกันนี้ในระยะแรก ๆ

นอกจากนั้นแล้วในอุตสาหกรรมประเกณี้ ยังมีการใช้สารเคมีอื่น ๆ สารที่ทำลายและสารทำความสะอาดซึ่งงานอื่น ๆ ซึ่งบ่งชนิดและเกริมดูที่ความเป็นพิษของจะก้าวได้ถ้าได้รับเข้าไปแล้วทำให้ความเป็นพิษจะก้าวได้รวดเร็วขึ้น หรือมีความรุนแรงมากขึ้น นอกจากนี้สารเคมีในกลุ่มนี้บางชนิดยังทำให้เกิดโรคเลือดได้เช่น สารเคมีที่มีเบนซินเป็นส่วนปันเป็นอนุจาร์ทำให้เกิดมะเร็งเม็ดเลือดขาวได้

การป้องกันโรคพิษตะกั่วเรื้อรังในการทำงาน

ศักยะจะก้าวมีประโยชน์ในการผลิตต่าง ๆ มาช้านาน แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดโทษต่อร่างกายด้วย ถ้าไม่รักษาและการป้องกัน เป็นธรรมชาติที่สิงของในโลกนี้มีประโยชน์และโทษ เช่นยาที่ใช้ในการรักษารอยก็ทำให้เกิดโทษต่อร่างกายได้ถ้าได้รับเข้าไปเกินขนาดการป้องกันเป็นสิ่งที่จำเป็นขึ้นแรกของทุกคนทุกผู้ได้แก่

1. การใช้วัสดุทุกด้าน ในกรณีที่ทดลองได้
2. การมีแผนและดำเนินการผลิตที่ให้มีการเสียตะกั่วสู่บรรยายศึกษาศิริเวฒางานให้น้อยที่สุด
3. ถ้ามีฟูนหรือเศษตะกั่ว ผง หรือ ฝุ่นตะกั่วเกิดขึ้นในบวนการทำงานควรมีระบบบำบัดน้ำมายใช้ใหม่และมีการรีไซเคิลด้วย
4. มีระบบฟูนตะกั่วที่เหลลง ซึ่งมีระบบการบำบัดรักษาอย่างดีด้วย ในกรณีที่ไม่นำกับมาใช้อีก
5. มีระบบการทำความสะอาด เช่น ระบบดูด (ไม่ใช่เป่า) ทำความสะอาดฝุ่นตะกั่วที่ตกค้างในพื้นที่ที่ทำงานหรือการเช็คถูกให้สะอาดดอย่างสม่ำเสมอ หรือระบบทำความสะอาดอื่นที่ดีพอ
6. มีระบบการทำงานที่ทำให้ผู้ทำงานสัมผัสดูจะไม่ว่าทางใดทางหนึ่งให้น้อยที่สุด
7. ผู้ทำงานต้องสร้างนิสัยในการทำงานที่สะอาด ถูกสุขลักษณะไม่ทำตะกั่วให้เกิดเศษเหลือทั้งอยู่ข้าง ๆ ตนเองและเพื่อนร่วมงาน ใช้อุปกรณ์ป้องกันสุขภาพ เช่น หน้ากาก ถุงมือ หรืออื่นๆ ที่ปรับสภาพให้
8. ผู้ทำงานต้องมีสุขอนามัยส่วนบุคคลที่ดี เช่น ส้างมือ หน้า และคอก่อนรับประทานอาหาร คืนน้ำหรืออื่น ๆ ต้องเปลี่ยนชุดปฎิบัติงานชาระร่างกายก่อนกลับบ้าน ใช้ชุดปฎิบัติงานในการทำงาน
9. ผู้ทำงานต้องไม่ขับอาหารอื่นใดเข้าสู่ปากโดยไม่ถ้างมือ และต้องรับประทานอาหารในโรงงานหรือที่จัดให้ไว้เฉพาะ ไม่รับประทานอาหารในบริเวณงาน
10. ผู้ทำงานต้องป้องกันคนเองไม่ให้ได้รับตะกั่วจากแหล่งอื่น ๆ เช่นจากสัตว์จากไก่เสียรถที่ใช้น้ำมันเบนซินที่มีตะกั่ว อาหารใส่สีจัด อาหารกระป่องหรืออาหารอื่นที่มีการปนเปื้อนคัวข

ตะกั่ว หรือห่อหุ้มบรรจุในสิ่งที่มีหีดกั่ปวน เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์หรือกระถางจากแบ่งบางชนิดที่เกย์นีรายงาน

11. บริษัทที่ศูนย์ทำงานร่วมกันจัดให้มีการเฝ้าระวังโรคพิษตะกั่วเรื้อรังในบริเวณงาน และการเฝ้าระวังกับโรคพิษตะกั่วเรื้อรังอย่างต่อเนื่อง และให้มีพนักงานยาสารป้องกันโรคซึ่งได้รับการอบรมตามโครงการของสมาคมแพทย์อาชีวเวชศาสตร์และสั่งเวดด้อมแห่งประเทศไทย

12. ให้มีระบบการตรวจสอบสุขภาพทางอาชีวเวชศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับโรคพิษตะกั่วเรื้อรัง (ไม่ใช้การตรวจตะกั่วในเลือดอย่างที่เข้าใจ) ทั้งก่อนเข้าทำงานและปฏิบัติงานทั้งนี้เพื่อให้สามารถทราบ การเกิดโรคพิษตะกั่วเรื้อรังในกลุ่มผู้สัมผัสได้ด้วยตัวของตน และให้การรักษาป้องกันได้ทันท่วงที ไม่ดำเนินการไปมากจนรุนแรงมากแก่การรักษาไม่ได้

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ๑

รายชื่อโรงงานที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมาวิจัย

ประเภทที่ ๑ (เสียงต่อสุขภาพสูง)

ชื่อโรงงาน

1. สำนักงานศูนย์เคนเกิน
2. ไทยอาชาชี อิเล็กทรอนิกส์ ดีไวซ์
3. โตเกียว คอร์ป อิเน็นเชียร์ (ประเทศไทย)
4. ช้อฟเนอร์ อี เอ็น ซี
5. บูราตะ อิเลคโทรนิกส์ (ประเทศไทย)
6. โตเกียวทรัช (ประเทศไทย)
7. ไทย เอ็น เจ อาร์
8. ยานาไม โคร อิเลคโทรนิกส์
9. อิเล็กโตรเซรามิกส์ (ไทยแลนด์)

ประเภทอุตสาหกรรม

- ผลิต/ประกอบชิ้นส่วนอิเลคโทรนิกส์

ประเภทที่ ๒ (เสียงต่อสุขภาพต่ำกว่า)

ชื่อโรงงาน

1. ล้านนาเฟรน
2. เอ็ส เอ็น วี (ไทยแลนด์)
3. เทคโนร์นิกส์ อินเตอร์เนชันแนล
4. ไทรฟังมิลลิตด
5. โยฮา ยอยป์โต (ประเทศไทย)

ประเภทอุตสาหกรรม

- กระบวนการรูป/อุปกรณ์ตัดแต่งภายในจากไม้
- เครื่องประดับภาษาสำเร็จรูปและกิ่งสำเร็จรูป
- ผลิตหัวไม้กอสฟ์ทำจากอลูมิเนียม
- ผลิตตัวไบโอบแห้ง
- ผลิตเลนส์สำหรับกล้องถ่ายภาพ

ประวัติผู้เขียน

นายอมร เอี่ยมดาล เกิดวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2504 ที่อำเภอเมือง จังหวัดสระบุรี สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาที่โรงเรียนพินุลวิทยาลัย จังหวัดสระบุรี สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีเศรษฐศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการคลัง จากคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเป็นศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตร์บัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ. 2539 ปัจจุบัน ทำงานในตำแหน่งพนักงานธุนกิจอาชญากรรม ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขา บางลำภู

**สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**